

har til Formaal at give en tydeligere Affattelse af Lovforslaget og at afhjælpe visse praktiske Mangler, der har vist sig ved den nugældende Arveafgiftslovs Gennemførelse, at indvinde en noget større Indtægt af Arveafgiftsloven for Statskassen end tidligere. Den gennemsnitlige Forhøjelse af Arveafgiften vil efter nærværende Lovforslag blive ca. 25 pCt. Desuden er der indført en Rateskala, idet den tidligere gældende Trinskala havde de sædvanlige Mangler, som Trinskalaer har, nemlig at fremkalde en ujævn Beskatning efter de forskellige Afgiftssatser. Det tør siges, at Rateskalaen har virket tilfredsstillende paa Formue- og Indkomstskattens Omraade, og jeg antager ikke, der i dette høje Ting lige saa lidt som i Folketinget vil være Modstand imod at gennemføre en Rateskala ogsaa paa nærværende Beskatnings Omraade.

Den Merindtægt, der tænkes indvundet ved Loven, er ca. 2½ Mill. Kr., saaledes at den samlede Arveafgift skulde indbringe 12½ Mill. Kr. Den af Regeringen oprindelig foreslaaede Skala er af Folketingets Udvalg foreslaaet ændret saaledes, at der i Afgiftsklasse A, som omfatter de nærmest beslægtede, er foretaget en Nedsættelse for de mindre Arvelodders Vedkommende, og der er Afgiftsfrihed for Arvelodder paa indtil 2 000 Kr. Der er foretaget en Beregning over det sandsynlige Udbytte af de af Udvalget foreslaaede Satser, som forhøjer Afgiften for de største Arvelodder indenfor samtlige Afdelinger. Denne Beregning har givet det Resultat, at man efter de sidste Aars Erfaringer vil kunne paaregne en lignende Indtægt af disse Skalaer som af de af Regeringen foreslaaede. Men jeg skal ikke undlade at bemærke, at Udbyttet er blevet noget mere usikkert derved, at man har lagt forøget Vægt paa de største Arvelodder; det vil jo altid være noget afhængigt af Tilfældigheder, hvor mange store Arvelodder der falder indenfor et Aar. Men jeg har i Folketinget tilføjet Ændringsforslaget og kan ogsaa anbefale det til Vedtagelse her.

Den vigtigste Ændring, der ved Lovforslaget foretages i den bestaaende Ordning, er den, at der indføres en særlig Beskatning af Gaver. Den bestaaende Ordning i saa Henseende er jo den, at Gaver som Regel beskattes som Indkomst, altsaa efter Indkomstskattelovens Regler, undtagen hvor Gaven udtrykkelig gives som Arveforskud; hvor dette er Tilfældet, fritages Modtageren for Indkomstskat, men har at svare Arveafgift efter Arvelovens Regler, saa snart Ar-

vefaldet er indtraadt. Denne Ordning har vist sig at være meget lidet hensigtsmæssig, det er ikke muligt at kontrolere, om Skatten virkelig indgaar af de Gaver, der er givet som Arveforskud, og derved fremkommer der en meget ujævn Beskatning af saadanne Gaver; hvor man holder sig Loven efterrettelig, hvad man vel maa antage sker i de fleste Tilfælde, vil jo Beskatning efter Indkomstskattelovens Regler blive væsentlig højere end efter Arvelovgivningens Regler. Det har ogsaa den Ulempe, at naar Arveloderens Død skal afventes, inden Skatten forfalder, vil den i mange Tilfælde blive særdeles tyngende, idet det jo meget ofte vil hælde, at Arveforskuddet er forbrugt, og at den, som skal svare Skatten, derfor kommer i en vanskelig økonomisk Stilling: ved at skulle udrede den paa det Tidspunkt. Vedkommende kan jo ogsaa være død, eller han kan være fuldkommen insolvent. Der opstaar herved en Ujævnhed i dette Forhold, som er overmaade lidet ønskelig. Det har derfor været anset for rigtigt at indføre nye Regler med Hensyn til Beskatning af Gaver. Disse Regler findes i Lovforslagets § 44, hvis Hovedbestemmelse er denne:

„Samme Afgift som af Arv svares af Gaver til den med Yderen samlevende Ægtefælle, for saa vidt Gaven bliver Særeje, til Yderens Afkom eller Adoptivbarn eller til hans Forældre og Bedsteforældre, hvad enten der til Gaven knyttes Bestemmelse om Afkortning i Arv eller ikke. Afgiftspligt indtræder ogsaa for Gaver, der fremkommer ved Køb eller anden Retshandel, hvor Modtageren yder et Vederlag. Fritaget for Afgift er dog:

- a. Gaver paa 1 000 Kr. og derunder. Ydes der i eet Aar efterhaanden Gaver til et Beløb af over 1 000 Kr., svares Afgift af det overskydende.
- b. Gaver af Møbler, Husgeraad og personligt Udstyr, for saa vidt Værdien ikke overstiger 5 000 Kr. Ydes der efterhaanden Gaver af denne Art til et samlet Beløb af over 5 000 Kr., svares Afgift af det overskydende.
- c. Hjælp til Undervisning, Studering og anden Uddannelse samt til Underhold, der ydes Afkom eller Adoptivbørn under 25 Aars Alderen eller Forældre og Bedsteforældre, for saa vidt Gaven ikke overstiger 2 000 Kr. aarlig. Er det aarlige Beløb over 2 000 Kr., svares Afgift af det overskydende.“

Dette vil virke som en stor Lettelse, rent bortset fra, at Arveafgiften er lavere end Indkomstskatten; og ifølge den Skala, der er vedtaget i Folketinget for Arveafgifts-